

og der maatte da være afgaaet en tilsvarende Sum paa Udrustningskontoen, men det er ikke Tilfældet. Denne Nedfattelse, man maatte have ventet paa Udrustningskontoen som Følge af den Nedfattelse, der har fundet Sted under B. i., er ikke fket. Udrustningskontoen er ikke desto mindre 800,000 Kr., skjøndt den efter Beregningen, der følger af den forandrede Postering, maatte ventes at være paa 780,000 Kr. Istedetfor nu at foreslaa Udrustningskontoen nedsat til 780,000 Kr. have vi troet at inddekomme Ministeriets Ønske mere ved at lade denne staa uforandret, men derimod at overføre de 20,000 Kr., som skulle fradrages indenfor Linien, til Konto B. i., og derved er begrundet Forlaget om den fradragne Sums Forhøjelse med 20,000 Kr. — Under Nr. 101 findes et Ændringsforslag, der gaar ud paa at negte Bestillingstillæg til Chefen for Søofficersskolen. I følge Lønningsloven for Søvernet tilkommer der Chefen for denne Skole et Tillæg, naar han er Kapitain eller Kommandør paa yngst Sæde. Da imidlertid den vedkommende Officer er rykket op paa en ældre Lønning, er det en Afvigelse fra Lønningsloven fremdeles at bevilge ham Bestillingstillæget, og man foreslaar det derfor ikke bevilget. En noget lignende Betragtning gjøres gjældende med Hensyn til Bestillingstillæg for Chefen for Underofficersskolen, skjøndt dette ikke staa i direkte Strid med Lønningsloven, da denne ikke indeholder Noget derom. — Ændringsforslaget under Nr. 102 gaar kun ud paa at indføre samme Postering, som fandtes paa Finansloven ifjor, med Hensyn til, at Medhjælpssummen af 10,000 Kr. opføres ekstraordinært og ikke som almindelige Udgifter. — Ændringsforslaget Nr. 104 vedrører Bygningen af et nyt Panderskib og er altsaa et af Konfliktpunkterne. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa disse Konfliktpunkter nu; jeg forbeholder mig, hvis der maatte være Anledning dertil, før nærværende Behandling sluttes, at berøre disse Punkter med Hensyn til vor Stilling til dem, men jeg ser ingen Grund til nu at spille Tiden med Gjentagelse af Ting, som allerede ere sagte tidt nok. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at der findes en Rapport over Panderskibet Helgolands Fart, som findes meddelt i Betænkningen. Man har imidlertid ikke af denne Rapports Indhold fundet sig foranlediget til at gaa ind paa Bevillingen, og det af mange forskellige Grunde, politiske og andre, men jeg skal dog særlig gjøre opmærksom paa, at man fra Udvalgets Side har ment, at der vistnok, forinden der tages Bestemmelse om Bygningen af nye Skibe af Helgolands-Klassen, ogsaa skulde være anstillet Prøve med Hensyn til Lordenskjold, som endnu ikke er anstillet. Den fuldstændige Dom om et Skibs Hensigtsmæssighed vil dog først kunne fældes, naar man ved, hvor dygtige og hvor brugbare senere byggede Skibe have vist sig at være. Men en saadan Underjøgelse har jo ikke endnu

kunnet finde Sted. — Ændringsforslagene fra Nr. 105—111 inkl. gaa alle ud paa Nedfattelser under Bærstakontoen. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa disse Ændringer, da de ere stillede efter en Forhandling med Ministeren og i Overensstemmelse med den høitærede Minister, som i Udvalget har erklæret sig tilfreds med den Forøgelse af de hidtil værende Bevillinger, vi derigjennem ere gaaede ind paa. Denne Forøgelse er ganske vist ikke saa stor som af Ministeriet ønsket. Ministeriet havde forlangt en Forhøjelse af omtrent 185,000 Kr., og vi foreslaa en Nedfattelse i denne Forhøjelse med 139,000 Kr. Da Ministeriet imidlertid ikke har Noget imod denne Nedfattelse, er der opnaaet Enighed paa dette Punkt. Jeg skal kun i den Anledning bemærke, at denne vilde have været opnaaet fra Først af, hvis den høitærede Minister havde indskrænket sig til strax at begjære en saadan mindre Forhøjelse, som vi nu ere villige til at give. Det vilde vistnok i det Hele taget være langt ønskeligere, om der fra Regjeringens Side ikke blev forlangt Mere, end den i Almindelighed ønskede eller ventede at faae. Jeg indrømmer, at Forudsætningen herfor maatte være den, at vi da ogsaa fra vor Side kun nedsatte, hvad vi virkelig vilde nedsætte; men jeg antager da imidlertid ogsaa, at den høie Regjering godt kan gaa ud fra denne Forudsætning, thi vi have jo i Almindelighed aldrig nedsat Mere, end vi fandt det rigtigt, og naar vi maatte underinden ere gaaede noget videre, saa har det været, fordi vi have lært af Erfaring, at Regjeringen, navnlig de militære Ministerier, sædvanlig begynde med at stille betydelig større Fordringer, end de i Hjertet vente at faae. Nu ser jeg vel, at den høitærede Minister ryfter paa Hovedet, som om han vilde sige, at der dog ikke er saa saadanne Forhøjelser, som han ikke vilde have faaet, hvis han havde begyndt bestedent, men det tror jeg dog ikke, at jeg kan give ham Ret i. Jeg tror, at det vilde stille. Sagen i et bedre Lys, hvis man fra Først af ikke stillede sine Fordringer høiere, end man mente, at man kunde føre igjennem; men jeg antager, at den høitærede Minister tænker som saa: Nøies man med Lidt, saa faar man kun Lidt, men forlanger man 185,000 Kr. for meget, saa hænger der dog altid en Snes Tusinde Kroner ved. Det er jo ogsaa dette, som er fket denne Gang. Atter denne Gang have vi ladet os forlede af Ministeren til at gaa noget høiere, end vi strengt taget vilde gaa, men netop denne vor velvillige Indøkommen har givet Anledning til, at den høitærede Minister har mistænkt os saa stærkt, som han har gjort, og stillet saa store Fordringer, som han har stillet. — Da der imidlertid er opnaaet Enighed, skal jeg ikke komme nærmere ind herpaa, men gaa over til at omtale Ændringsforslagene til § 26, hvilket jeg kan gjøre i stor Korthed, da samtlige Ændringsforslag under IV. og V., Krigs- og Marineministeriet vedkom